

12. maj. 1971

FAKTA

Dato:
12. maj. 1971

Sidetæl:
Notes 71 bd 2 s. 81-84

Paris

12-5-71.

I går havde jeg et
møde med formanden for
Sammenslutningen af danske
Kunstforeninger Byrn Hurdler.
Hurdler var en af de sedven-
-lige færeste danske kunstformid-
-lere som ustandselig talte
om hjælpelse af det danske
kulturniveau. Jeg foretogde ham
mit "Red + Blue" projekt, og
det var tydeligt at det for-
-stod ham ikke en skid af
eller måske er det rigtigt
at sig at det havde ham
ikke den fjerneste kunsthistori-
-kennelse over for.
Man oplever alt for ofte til
dagligt at det man arbejder
med, de problemer man er op-
-lyst af er komplet ufor-
-ståeligt for næsten alle andre,
inklusive ens egne kolleger.
Det er vigtigt at man giver
sig dette kryptiske udtryk, at de
allerede fleste man næsten over-
-hovedet ingen mening har
for at forstå det - ligesom jeg,
fra den anden side ikke har

10-2
noget menlig hed for virkelig at
kunne putte a tom teori, uden
i dens eller yverste og transekke
udformning - og det vil i virke-
-lig heden sig mindre end
i intet.

Det er muligt om de primære
kendsgerning, men er ikke desto-
-mindre en kendte gerning.

Joseph Kosuth siger om dette
(i V H 101) "the public de
l'art conceptuel est com-
-posé essentiellement d'artistes
- ce qui revient à dire
qu'un public séparé des
participants n'existe pas".

For første danske, og andre,
kunstformidlere lyder de
sehr fuldstændig usandsynligt hjælp-
-red og tilbøjelig, men
er ikke desto mindre en kends-
-gerning. At tro det forholder
sig anderledes end Kosuth
siger er at gøre sig til
offer for en illusion.

Denne kendsgerning, uanset
af alle de, som f. eks.
Allan Kaprow som vil
destruere (og med rette) be-

- og det "high art" selv det de
i d'fra dette ønske producerer
for deres værn af ~~de~~ nogle af
deres kolleger - det "julk" de
ofte vil have i tale forstær
dem over hore det ikke.
- Dette at det ikke er muligt
for kunsten (som for videnskaben)
at bryde ud af en isolation
der er en indbygget betingelse
for den uaktivitets eksistens,
er ikke ens betydende med
at den uaktive ikke har
effekt paa omgivelserne (paa
videnskaben) men at den
effekt ikke er direkte regi-
-sterbar, men noget som
langsomt "veder" sig ind
paa omgivelserne med et, og
derfor er ogsaa en uoprorisk
bestrebelse, selv om de ikke
kan direkte registreres, med-
-værende alene ved at spidse
- manude op stilles.
Man - ja, hvor det er nød-
-vendigt i sit daglige arbejde
ikke at lade sin problematik
dirigere af hensyn til effekt-
-tilværelsen eller til problemer-
-nes betydning (eller betydnings

- fuldhed) i forhold til de udt-
-druelle omgivelser. Gør man
- det gøre man i virkelig-
-heden, til trods for at man
- tror det modsatte, uden om
- problemerne i det hvor der
- til signe tude de kan tage sig
- ud som uvidenskabeligt
- meget vel kan vise sig
- at være, eller blive vidensk-
-abeligt - i hvert fald er det
- uvidenskabeligt, og videnskabeligt,
- at vi dækker problemerne i
- forhold til uvidenskabelitet.
Med andre ord, hvis man
- fortæller en problematik, læser
- den ligeså, fordi man synes
- den i forhold til uvidenskabelitet
- virker bevidstingsløs - min-
- mal beger man lægger
- sand synlig en uvidenskabelig som
- vil vise sig for sig selv
- sig at have negativ effekt.
Til det ydre kunstapparat
(museer, gallerier, konventioner, presse,
- publicitet, myte danrelser, o.s.v.)
- skal man forholde sig socialt
- politisk, man i selv problem-
- tok skal, og man man kan
- forholde sig konstruktivt.